

Neokonzervativci

Dnes nejvlivnější klika v USA

Irving Kristol, bývalý trockista, který se stal jedním z vůdců hnutí, a skutečně je široce považován za otce neokonzervatismu, str. 7

Kdyby byl Strauss v roce 1950 klíčovou postavou konzervativců, byl Herberg jejich „rabínem“... Jeho rodiče byli „vášniví ateisté“, oddaní spáse lidstva prostřednictvím socialismu. Herberg vstoupil do komunistického hnutí, zatímco ještě teenager, a později navštěvoval City College a Columbia University. Pro něj byl komunismus náboženskou vírou.

str. 42

Stejně jako ostatní neokonzervativci Kampelman věřil v ostré slovo. "Vyjednávání bez konfrontace bylo šarádou," řekl. Zatímco Jeane Kirkpatricková vykonávala ofenzívu veřejně v OSN, Kampelman působil v Madridu a jinde v naléhavých otázkách lidských práv.

str. 173

Nejvlivnějším z nové generace židovských konzervativců je Bill Kristol. str. 228

Kristol, na počátku padesátých let, nebyl sotva nováčkem myšlenky agresivních národních a obranných politik, které vyrostly v domě Himmelfarb / Kristol. V roce 1996 spolu s politologem Robertem Kaganem publikovali článek o zahraničních věcech „Směrem k zahraniční politice neo-reganitů“. 1. prosince 1997 bylo zvláštní číslo týdeníku nazvané „Saddam Must Go“.

Str. 230

Murray Friedman, *The Neoconservative Revolution*, 2005

(Přeloženo Googlem)

... Republikánští konzervativci, kteří vidí neokonzervativce jako ohrožující nečleny, bývalé trockisty, kteří infiltrovali GOP, aby propašovali nebezpečné hereze... str.. 9

Vždy mi připadalo zvláštní, dokonce i perverzní, že bývalým marxistům bylo dovoleno, ano, přizváno, aby hráli takovou vedoucí roli v konzervativním hnutí dvacátého století. str. 9

[Neocons] mají tendenci být muži (a ženy) nekompromisního temperamentu. str. 13

Schachtman ve svých chráněncích podněcoval nenávist k liberalismu: učil je, jak organizovat temné politické hnutí, prosazoval myšlenku Trockého víry ve čtvrtou mezinárodní globální demokratickou revoluci... str. 29

V 1930 Schachtman navštívil Trockého, tehdy v exilu na tureckém ostrově Büyükada. Rychle se stal mezinárodní postavou v hnutí Trockyist, což odpovídá soudruhům po celém světě.
str. 30

V ne netypickém rozkolu uvnitř komunistických řad, Schachtman a Cannon byli vyloučeni ze Socialistické strany v srpnu 1937. Tentokrát, nicméně, vzali s sebou mnoho členů, včetně stranického oddělení mládeže, The Young People's Socialist League. YPSL sloužila jako trénink pro několik generací konzervativců [tj. neoconů], od Irvinga Kristola ve třicátých letech minulého století až po Jeane Kirkpatrick ve čtyřicátých letech, po Joshua Muravchika v šedesátých letech. Tato třpytivá cena umožnila trockistům, aby posílili své budoucí pozice a nalákali nejlepší a nejnadanější mezi židovskými intelektuály z New Yorku.
str. 31

Stali se trockisty kvůli zápalu absolutních odpovědí, revoluční čistoty, tragické aury padlého vůdce, kterého zradil nižší. Naučili se číst s Talmudickou péčí, zvládat marxistickou doktrínu - velmi podobný přístup, jak uvidíme, následovníkům Leo Strausse.
str. 33

... Sidney Hook. Bývalý marxista, který v trockismu daboval,... s. 44

Hook přeměnil Burnhama na marxistickou víru. V roce 1932 Burnham napsal recenzi Trockovy historie ruské revoluce a byl nad ní pokloněn a stal se spolehlivým trockistou. str. 49

Zpočátku byli marxistickým předvojem vedoucím dělnickou třídu k socialistické utopii. ... Vskutku to byla druhá generace, která by vedla cestu do nové zaslíbené země - Republikánské strany - a tu vybílili.

str. 64

Faktem však je, že neokonzervativci byli temperamentně náchylní hledat extrém.
str. 68

Podivná směsice prorocké statečnosti a zdatných pouličních bojových dovedností jim umožnila manévrovat cestu z okrajů americké společnosti do Bílého domu.
str. 71

Pro neokonzervativce je vždy nezbytné mít někde nějakého nepřítele - doma i v zahraničí. str. 137

Je zřejmé, že ani Humhrey ani Kirkpatrick nebyli židovští, a oba byli demokraté, kteří (navíc) flirtovali s marxismem v mládí. str. 152

Jak to Kristol viděl v aktualizované verzi své staré trockistické analýzy, „nová třída“ právníků, vládních úředníků, profesorů a novinářů se v minulém desetiletí přesunula k tomu, aby se chopili moci a vytvořili svou nadvládu nad americkou společností a kulturou. Tak se rozhodl postavit svou vlastní novou třídu - neokonzervativní hnutí.
str. 156

[Daniel Patrick Moynihan] pokračoval v opalování neokonzervativců a stěžoval si, že syndrom používání „ideologů k boji proti ideologům“ se stal „módou ve Washingtonu“, zejména pro ty, jejichž rané vzdělávání bylo marxistické, ale ... antistalinistické. „Dospěl k závěru, že nová elitní dispozice se snaží vytvořit to, co Orwell nazval „neustálým šílenstvím“ nad hrozbami, kterým čelíme ve všech koutech světa“...
str. 191

V roce 1991 se Paul Wolfowitz, pracující pro ministra obrany Dicka Cheneyho, pokusil přijít s novou velkou strategií, která zaručí pokračující americkou nadvládu po celém světě... p. 200

Bylo by to další desetiletí, než by neokonzervativci mohli recyklovat svůj plán prostřednictvím Projektu pro nové americké století, který se stal jakýmsi plánem zahraniční politiky George W. Bushe administratio.
str. 201

Douglas Feith a Richard Perle jednali jako poradci bosenské vlády během mírových rozhovorů v Daytonu v roce 1995. str. 214

Skutečným cílem byl Saddam. Časopis [Weekly Standard], vedený svým dokonalým zastáncem Stephenem Hayesem, by neúnavně spojil Saddáma Husajna a Usámu bin Ládina. Hayes začal - a pokračuje - tvrdit, že Saddám Husajn pracoval na zbraních hromadného ničení a že měl úzké vazby na al-Káidu. V týdenním standardu, Max Boot volal úplně pro americkou říši, kompletní s jodhpurs a přilby helmu. Redaktoři časopisu se domnívali, že „méně než útok na Saddáma bude představovat,“ odevzdání “. str. 237

Nebyli prostě intelektuální antagonisté; byli to nepřátelé, kteří museli být vedeni, vyhnáni z GOP a nahrazeni skutečnou bojovou vírou, která by začala v Iráku osvobodit zbytek světa. Amerika by neměla být zdráhavým šerifem, jak ji uvedl Richard Haass, ale dychtivě se chopil příležitosti stát se jedním z nich pro zbytek světa. Pokud by jiné země neměly rádi, že by jim Amerika řekla, co je v jejich nejlepším zájmu, dozvěděli by se, že se vzdají jakékoliv opozice, ať už se jedná o opice odevzdání ve Francii nebo Saddáma Husajna nebo jakéhokoli jiného despotu třetího světa. str. 246

Jacob Heilbrun, *They Knew They Were Right*, 2008
(Přeloženo Googlem)

Neokonzervativci jsou ochotni zahájit masivní dezinformační a propagandistické kampaně, aby podpořili své zájmy. To je odlišuje od ostatních politických skupin, které dávají přednost argumentům založeným na pevnějších důkazech. str. 63

Grant F. Smith, *Deadly Dogma*, 2006
(Přeloženo Googlem)

Vlastnictví firemních médií (Fox News, Weekly Standard a London Times jsou ve stejném vlastnictví) vedlo k určité homogenizaci názorů napravo. str. 10

Vidí smlouvy a konvence jako snahu „omezovat a kontrolovat americkou moc“ spíše než jako oporou světového řádu. str. 13

Zakladatelé neokonzervatismu se krátce spojili s trockistickým odchodem v roce 1930. Někteří z původních neokonzervativních myslitelů se v tomto desetiletí stávají identifikovatelnou skupinou, zatímco se scházejí v malé části kavárny v New Yorku nazvané Alcove 1. Toto bylo kde nonnoncommunist socialisté se shromáždili debatovat o povaze jejich anti-stalinismus, zatímco komunisté vykonávali jejich suzerainty přes výklenek 2. To bylo tady že americké budoucí neo-konzervativní intelektuálové takový jako Daniel Bell, Nathan Glazer, Irving Kristol, Melvin Lasky, Seymour Martin Lipset, Seymour Melman, Daniel Patrick Moynihan a Philip Selznick získali trvalé části svého vzdělání.

str. 45

Muravchik popsal obhajobu jugoslávské jednoty Bushovy administrativy jako „povzbuzování krvavé agrese Srbska“. str. 82

2. září 1993, Wall Street Journal publikoval otevřený dopis Clintonovi o tom, co Amerika musí dělat v Bosně, která byla podepsána přes sto politiků, diplomatů, spisovatelů a učenců. Vedle souboru neokonzervativních jmen, jako jsou Kirkpatrick, Kampleman, Wohlstter, Bell, Gaffney, Muravchik, Perle, Rostow a Wolfowitz, signatáři zahrnovali také významné mezinárodní osobnosti jako Margaret Thatcherovou, George Shultze a Zbigniewa Brzezinského.

str. 90

Tam byl nicméně velký rozdíl mezi Gingrich conservatives a křesťanská pravice, na jedné straně a neo-conservatives, na straně druhé. Neokonzervativci bavili ambice globální role Ameriky... Jejich cílem bylo chopit se politického prostoru vytvořeného strategickým vakuem devadesátých let, aby se prosadila agenda zahraniční politiky, která usiluje o přepracování podstatných částí světa do obrazu Ameriky.

str. 110

„Naše síly budou dostatečně silné, aby odradily potenciální protivníky od toho, aby usilovali o vojenskou výstavbu v naději, že překonají moc Spojených států. 143

Prvním cílem DPG [Defense Planning Guidance] bylo „zabránit opětovnému vzniku nového soupeře“. str. 145

Zde je však důležité poznamenat jeden z nejzávažnějších trendů v neokonzervativním únosu americké zahraniční politiky: nedostatek pravdy v politice. str. 156

Údaje z průzkumu podpořily tři významné závěry: že velká většina Američanů měla alespoň jeden fundamentálně mylný dojem o válce v Iráku, že tyto mylné představy veřejnosti přispěly k velké většině lidové podpory konfliktu a že tyto falešné dojmy z některých médií.

str. 183

K 31. březnu 2003 společnost Murdoch's News Corporation oznámila celkové aktiva ve výši přibližně 42 miliard dolarů a celkové příjmy ve výši 17 miliard dolarů. Jako neokonzervativní spojenec, který promítal a předával své pohledy prostřednictvím čočky amerických médií, přidal k neokonzervativnímu úsilí kritický rozměr.

str. 187

Neokonzervativci měli pro všechny záměry a účely ideologický monopol na rozhlasové rozhovory, a to jak kvůli celebritám konzervativních hostitelů, tak kvůli čistému počtu stanic, které promítaly své předpoklady a prospekty polici na celostátní úrovni.

str. 192

případ války proti Iráku byl postaven na základě diskurzivních strategií a praktik, které způsobily, že americká veřejnost vnímala (dosud) neprokázané spojení mezi 11. září a Irákem. str. 192

anonymní vojenský důstojník pro Washington Post řekl: „Toto je nejintenzivnější válka, jakou si dokážete představit... budeme lhát o věcech.“ p. 194

Sdělovací prostředky zesílily diskurzivní zdůvodnění administrativy, a to v širším měřítku, aby prosazovaly veřejnou neokonzervativní politickou agendu. Kromě prezentace cílů politiky měl tento proces za následek zmenšování a marginalizaci nesouhlasných hlasů vyplývajících z jiných částí politické komunity.

str. 194

V době, kdy začali řeční mluvčí a neokonzervativní činitelé v rámci správy budovat teoretický diskurz, polovina úkolu byla již dokončena ohromným a senzačním pokrytím z mnoha amerických médií.

str. 195

Tento proces nazýváme „diskurzivní reprezentací reality“. str. 202

Bez ohledu na to, který termín se používá k jeho popisu, byl neokonzervativní „diskurz“ pozoruhodně účinný. Irák byl zřejmě nikde jinde a představoval bezprostřední nebezpečí pro Ameriku. str. 203

Neokonzervativci... vytvořili zcela novou realitu. ... To přerušilo běžné rozhodnutí napříč americkou politikou. str. 203

Ve skutečnosti, když oba domy Kongresu přijaly usnesení povolující použití síly proti Iráku v říjnu 2002, více než 180 členů uvedlo možnou iráckou jadernou hrozbu jako důvod pro podporu usnesení a řada senátorů konkrétně citovala britskou zprávu. Irácké snahy o nákup uranového žlutého kokainu. Navíc, když Irák vydal 7. prosince 2002 12 200 stranových prohlášení o zbraních, administrativa zahrnuje do svých osmi základních opomenutí a podvodů tvrzení: „Toto prohlášení ignoruje snahy o získání uranu z Nigeru.“

str. 214

Kdokoli, kdo by mohl tuto politiku zpochybnit, byl nyní na nesprávné straně racionality, morálky a vlastenectví. str. 218

Blair udělal Faustian smlouvu s neo-konzervativní Washington. str. 266

vedoucí neokonzervativní úředníci uspořádali trvalý program klamání vůči americkým lidem... Tímto způsobem v různých časech přímo či nepřímo koptovali určité vládní instituce, sdělovací prostředky, akademii a zahraniční spojence, kteří je učinili spoluvlastníky. jejich podvod.

str. 297

Proces, který antropologové nazývají „diskurzivní konstrukcí reality“, používá jazyk k vytvoření odlišnosti od skutečnosti, která existovala před použitím jazyka. V tomto případě prominentní neokonzervativci vytvořili dialog, lingvistické prostředí, které způsobilo, že mnozí věřili, že nároky byly zakořeněny ve skutečnosti, což nebyl tento případ. Soubor subjektivních interpretací, opakovaných v různých aspektech a prezentovaných jako fakt, se tak ukázal jako jediný platný způsob, jak pochopit volby.

str. 307

S. Halper, J. Clarke, *America Alone*, 2004
(Přeloženo Googlem)